

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO и другата страна в производството пред апелативния състав, ако последната встъпи в настоящото производство, да заплатят съдебните разноски.

Изложено основание

- Нарушение на член 8 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 6 юли 2022 г. — Colombani/ЕСВД

(Дело T-414/22)

(2022/C 318/60)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Jean-Marc Colombani (Одергем, Белгия) (представител: N. de Montigny, адвокат)

Ответник: Европейска служба за външна дейност (ЕСВД)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението от 13 октомври 2021 г. на директор „Човешки ресурси“ за предаване на жалбоподателя на набор от автобиографии, които са цензурирани и които с цел злоупотреба са представени като съответстващи на задължението, поето от ЕСВД в рамките на споразумението от 9 февруари 2021 г.,
- да отмени споразумението, сключено на 9 февруари 2021 г. по дело T-507/20, поради опороченост на съгласието и поради неизпълнение на съдържанието му от ЕСВД,
- да отмени, ако е необходимо, решението от 29 март 2022 г. на генералния директор на дирекция „Ресурси“ на ЕСВД, с което се отхвърля административна жалба R/618/21 на жалбоподателя, подадена срещу неизпълнението на една от основните клаузи на споразумението, сключено на 9 февруари 2021 г. по дело T-507/20, съгласно която ЕСВД ще предаде на жалбоподателя „данните за квалификациите и професионалния опит на кандидатите, за които комисията за предварителен подбор е счела, че изпълняват в най-голяма степен критериите за подбор във връзка с редица процедури, посочени в споразумението“.
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата срещу решението по искането за достъп до документи.

1. Първо основание: грешка при прилагане на правото при тълкуването на понятието „лични данни“ и на Регламенти 2018/1725 ⁽¹⁾ и 1049/2001 ⁽²⁾, злоупотреба с власт и тълкуване на член 6 от приложение III към Правилника на длъжностите лица на Европейския съюз (наричан по-нататък „Правилникът“), което е несъвместимо с разпоредбите на този правилник.
2. Второ основание: несъответствие с член 52 от Хартата на основните права на Европейския съюз, нарушение на член 45 от Регламент 2018/1725, тъй като ограничаването на правото на достъп нарушава принципите на добра администрация, на право на справедлив съдебен процес, на равни процесуални възможности, на право на ефективни правни средства за защита и е пречка за осъществяването на съдебен контрол върху спорните актове.

3. Трето основание: отхвърляне на доводите на ЕСВД, която се задоволява с това да се позове на извършеното оттегляне, без да отговори по същество на подадената административна жалба, и липса на мотиви за отхвърляне на административната жалба, с която се изтъква незаконосъобразността на ограничението на правото на достъп.
4. Четвърто основание: служебно нарушение и нарушение на Правилника поради пристрастност и конфликт на интереси на авторите на обжалваните решения.

Жалбоподателят изтъква две основания в подкрепа на жалбата за отмяна на споразумението за уреждане на спора по взаимно съгласие и на оттеглянето, осъществени в рамките на дело T-507/20.

1. Първо основание, изтъкнато като главно искане: измама и недействителност на споразумението, сключено в рамките на дело T-507/20.
2. Второ основание, изтъкнато при условията на евентуалност: неизпълнение от страна на ЕСВД на споразумението и извършена от тази служба злоупотреба с права чрез позоваване на силата на пресъдено нещо.

- (¹) Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 2018 г., стр. 39).
- (²) Регламент (ЕО) № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, 2001 г., стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Иск, предявен на 6 юли 2022 г. — Intel Corporation/Комисия

(Дело T-417/22)

(2022/C 318/61)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Intel Corporation Inc. (Уилмингтън, Делауеър, Съединени американски щати) (представители: D. Beard, J. Williams, Barristers-at-Law, B. Meyring, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Ищецът иска от Общия съд:

- а) да осъди Комисията да заплати обезщетение в размер на 593 177 661,75 EUR като лихви за забава върху главницата от 1 060 000 000 EUR по лихвения процент за рефинансиране на ЕЦБ за първия календарен ден на месеца, в който е прието Решение С(2009) 3726 окончателен на Комисията от 13 май 2009 г. по преписка COMP/C-3/37.990 Intel (наричано по-нататък „Решението“) (а именно 1,25 %), увеличена с 3,5 процентни пункта (или друг подходящ според Съда лихвен процент), за периода от 13 август 2009 г. (датата на предварителното плащане на глобата от Intel) до 25 февруари 2022 г. (датата на погасяване на главницата на глобата от Европейската комисия), като се приспадне вече платената от Комисията на Intel сума за лихви в размер на 38 059 598,52 EUR,
- б) да осъди Комисията да плати лихви върху исканата по буква а) по-горе сума за периода от 25 февруари 2022 г. (датата на погасяване на главницата на глобата от Комисията) или, при условията на евентуалност, от 28 април 2022 г. (датата на първия иск на Intel за лихви), или от 6 юли 2022 г. (датата на настоящия иск), или, алтернативно, от датата на постановяване на решението по настоящия иск до датата, на която Комисията действително изплати сумата в изпълнение на решението, с което се уважава настоящият иск при лихвения процент, прилаган от ЕЦБ за операциите по рефинансиране, увеличен с 3,5 процентни пункта, или друг подходящ според Съда лихвен процент,